

Sygn. akt III AUz 91/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Alicja Podczaska
--	-----------------	-----------------------------

po rozpoznaniu w dniu **30 września 2015 r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **A. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w**

R.

o dodatek pielęgnacyjny

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego

w R. z dnia 28 lipca 2015r., sygn. IV U 2407/14

p o s t a n a w i a:

zmienić zaskarżone postanowienie i przyznać wnioskodawcy pełnomocnika z urzędu, którego wyznaczy Okręgowa Izba Radców Prawnych w R..

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie, na podstawie art. 117 § 5 kpc, oddalił zgłoszony przez wnioskodawcę A. P., na rozprawie w dniu 28 lipca 2015 r., wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu, wskazując że wnioskodawca jest osobą samodzielną, a sprawa o dodatek pielęgnacyjny należy do nieskomplikowanych.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawca domagał się jego zmiany i przyznania pełnomocnika z urzędu, podnosząc, że z uwagi na stan zdrowia – słaby wzrok, niesprawność ręki i trudności z wymową – ma trudności z występowaniem przed sądem.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy jest uzasadnione i skutkuje wydaniem orzeczenia reformatoryjnego, ponieważ zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie nie jest trafne i narusza prawo.

Warunkiem uwzględnienia wniosku o przyznanie pomocy prawnej z urzędu jest zgodnie z art. 117 § 5 kpc zaistnienie potrzeby udziału profesjonalnego pełnomocnika w postępowaniu, która to okoliczność podlega ocenie Sądu. Oceniając ją Sąd zobligowany jest do badania zarówno stopnia skomplikowania danej sprawy pod względem prawnym i faktycznym, jak i zdolności strony składającej wniosek do osobistego działania w toczącym się postępowaniu.

Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska Sądu I instancji o braku podstaw w okolicznościach rozpoznawanej sprawy do ustanowienia wnioskodawcy pomocy prawnej z urzędu. O ile bowiem zgodzić można się ze stanowiskiem, że rozpoznawana sprawa nie należy do spraw skomplikowanych zarówno pod względem prawnym jak i faktycznym, to nie

do podzielenia jest ocena o samodzielności wnioskodawcy. W sprawie odbyła się jedna rozprawa, na której wnioskodawca zgłosił wniosek o pełnomocnika z urzędu, uzasadniając go złym stanem zdrowia. Ponadto wnioskodawca złożył krótkie odwołanie od decyzji z dnia 29.09.2014 r. i stanął na badania lekarskie.

Przypomnieć należy, że potrzeba udzielenia profesjonalnej pomocy prawnej stronie zachodzi przede wszystkim w sytuacji, gdy strona ta jest nieporadna, przez co należy rozumieć sytuację, w której nie potrafi ona w zrozumiały i poprawny sposób przedstawić swojego stanowiska procesowego oraz nie ma podstawowej orientacji w regułach rządzących procesem cywilnym, w związku z czym nie można zasadnie oczekiwać, iż pouczenia sądu udzielane w trybie art. 5 k.p.c. będą wystarczające dla zapewnienia tej stronie odpowiedniej wiedzy o możliwych i celowych czynnościach procesowych. Potrzeba ustanowienia pełnomocnika z urzędu istnieje także wtedy, gdy strona np. ze względu na chorobę, nie jest w stanie samodzielnie prowadzić sprawy, w szczególności stawiać się na kolejne terminy rozpraw i podejmować prawidłowo czynności procesowych. W ocenie Sądu Apelacyjnego stan zdrowia wnioskodawcy uzasadnia wniosek o przyznanie pełnomocnika z urzędu.

Z podanych przyczyn orzeczono, jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Na marginesie zauważyć należy, że stosownie do art. 95 ust. 2 pkt. 1 powołanej ustawy nie pobiera się opłat od zażalenia na postanowienie sądu którego przedmiotem jest odmowa ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Stąd też uiszczona przez wnioskodawcę opłata od przedmiotowego zażalenia winna zostać zwrócona przez Sąd Okręgowy z urzędu w oparciu o art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Nadmienić należy, że roszczenie strony o zwrot opłaty przedawnia się z

upływem 3 lat licząc od dnia powstania tego roszczenia (art. 81 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).